

פנים חדשות לשוק הפישפשים בעקבות ה
 על החנויות. למרוח המהפכה, אפשר עדיין

שוק החפ

המזרחי היחידי באזור תל-אביב-יפו. מוסיקה מסוגים שונים מושמעת מכל חנות — החל ממוסיקה ערבית אצל הר מבוגרים והוותיקים שבשוק, וכלה במור- סיקה מערבית — אך הכל לא ברעש מחרש אוננים, המקובל באזורים כמו התחנה המרכזית או שוק הכרמל. כאן הכל מתנהל באווירה אינטימית, חרישית. אין צעקות או מהלומות. הריב הסוער ביותר, אם יקרה, מתחיל ומסתיים במהירות ובשקט. האנשים החיים בשוק מבוקר עד ערב למדו לפתור הכל בשקט, ולתת לחיים להתמשך במין שלווה אצ- לית, שאינה אופייית לאווירה של שווקים בעולם הגדול. החלק השליו ביותר בשוק, הוא הסימטה שהפכה למידרחוב, שבה מר- כוים מידי בוקר הרוכלים העניים, חסרי- החנויות, את מרכולתם. סמרטוטים ישנים, נעלים שקשה להאמין שלמישהו יש חפץ בהם, כלי בית משומשים, שעונים שאין לדעת את מוצאם, מטבעות ישנים, ועוד מיני חפצים שונים ומשונים, שרובם הובא לכאן על-ידי אלטע-זאכן, והם ממשיכים את חייהם אצל אחרים, וחוזר חלילה. ה- רוכלים הזקנים יושבים רובם על הריצפה, כשכל מרכולתם סביבם. ועדת הקונים ניי- צבת סביבם, מנהלת את המקח והממכר בשקט מפתיע. הדוחק הרב בסימטה הקט- נה לא גורם לרעש, והמיסחר פורח שם בין שמונה לאחת-עשרה בבוקר. לקראת הצהריים מתרוקנת הסימטה עד למחרת בבוקר.

בין הרחובות הראשיים המקיפים את (המשך בעמוד 40)

אלבומים ישנים

האחים אב- שים, ומקור- אמיתיות אצלם, הם גלויות משנת 1921 ואלבומי

הסימטות הקטנות של שוק הפישפשים מלאות כלי-נחושת מרהיבים ביופיים, שהובאו לארץ מרוסיה, פרט זהודו, מחרוזות ותכשיטים ישנים, בצד שמלות-ערב מהמאה שעברה.

סאמובאר ברחוב

לוק הפישפשים ביפו עבר גיל- גולים רבים. גם עתה, כשכמעט כולו נתון בשליטתה של מישפחה פרסית אחת, על כל בניה, חלים בו שינויים. הוא עשוי לקבל תדמית חדשה ומרעננת. ברוח הצ- עירים הצברים שנכנסו לאחרונה למיסחר בשוק.

שפע צבעים של אריגיטקיפה בוהקים, זהב כלי-הנחושת המבריקים, יריעות של תחרה עתיקה, התלויות לאורך הסימטות המקורות — מקיפים את פני הבאים לשוק

רהיטי יפן

פומביות בחו"ל. בעל-

הדור החדש דוריס, בעלת חנות הבגדים הישנים ו- שמלות המשי הרקומות, מייצגת את הדור שהחליט להזרים דם חדש לשוק. בין לקוחותיה שחקנים ואמנים.

הבובה אקי ואשר הם נציגי הדור החדש בשוק, אצלם החפצים עתיקים והמחירים קבועים